

सुन्दरकाण्डे

३११

ततः कृतं स्यादिकृ भर्तृशासनं ॥ ३४ ॥

कथं न खल्वद्य भवेत् सुखागतं

प्रसक्त्य युद्धं मम राज्ञसैः सह ।

कथं च खल्व्वात्मबलं च तत्रतः

प्रभावयेन्मां च रणे दशाननः ॥ ३५ ॥

इदमस्य नृशंसस्य नन्दनोपममुत्तमं ।

वनं नेत्रमनःकान्तं नानाहुमलतायुतं ॥ ३६ ॥

सर्वं विधंसयिष्यामि शृष्कं वनमिवानलः ।

तस्मिन् भग्ने ततः क्रोधं मम राज्ञा गमिष्यति ॥ ३७ ॥

ततो मरुत् साश्वरथद्विपाकुलं

बलं समादेक्ष्यति राज्ञसाधिपः ।

त्रिशूलकालायसपट्टिशायुधं

ततो मरुद्युद्धमिदं भविष्यति ॥ ३८ ॥

अहं तु तैः संयति भीमविक्रमैः

समेत्य रत्नोभिरभीतचारिभिः ।

निरुत्य वै रावणचोदितं बलं

ततो गमिष्यामि कपीश्वरालयं ॥ ३९ ॥

ततस्तु हनुमान् वीरो बभञ्ज प्रमदावनं ।

मत्तद्विजगणाकीर्णं नानामृगसमायुतं ॥ ४० ॥

तद्वनं मथितैर्वृक्षैर्भग्नैश्च सलिलाशयैः ।